

РЕШЕНИЕ

№ 3195

гр. София, 10.11.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ ГРАДСКИ СЪД, ГО I-28 СЪСТАВ, в публично заседание на десети октомври през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Ивайло Димитров

при участието на секретаря Нина Св. Гърманлиева
като разгледа докладваното от Ивайло Димитров Гражданско дело № 20221100105529 по описа за 2022 година

Предявен е иск с правно основание чл. 405, ал. 1 КЗ за сумата от 40 000 лв., представляваща застрахователно обезщетение за настъпило застрахователно събитие по сключен между М. Ч. и ЗД „Б.И.“ АД договор за имуществено застраховане, обективиран в застрахователна полица №Е 21610019977 от 11.11.2021 г., по застраховка „Каско“ относно лек автомобил „БМВ“, модел „5“ с рег. № *****, рама WBA5K51050D827347, който е бил противозаконно отнет от неизвестно лице на 30.01.2022 г. от адрес гр. Прилеп, ул. *****, Република Северна Македония, ведно със законната лихва от датата на депозиране на исковата молба -30.05.2022 г. до окончателното плащане.

Ищецът М. Ч. твърди, че е собственик на лек автомобил, марка „БМВ“, модел „5“ с рег. № *****, рама WBA5K51050D827347, който е застрахован в ЗД „Б.И.“ АД по застраховка „Каско“, със застрахователна полица № Е 21610019977 от 11.11.2021 г., сключена за срок от една година, за застрахователна сума в размер на 40 000 лв. Дължимата застрахователна премия е била разсрочена на четири вноски, две от които са заплатени преди настъпване на застрахователното събитие.

Твърди, че на 30.01.2022 г. ищецът се е намирал в Република Северна Македония и е паркирал автомобила си пред къщата на ул. ***** в гр. Прилеп, откъдето същият бил откраднат. Незабавно били уведомени органите на МВР в Република Северна Македония, както и ответното дружество, което образувало преписка по щета №2203002889. Счита, че в качеството си на застрахован е изпълнил всички свои задължения, но с писмо с изх.№ ОК-118002 от 23.02.2022 г. ЗД „Б.И.“ АД го уведомило, че не дължи изплащане на застрахователно обезщетение, тъй като не било поставено допълнително защитно устройство към датата на настъпване на застрахователното събитие. Отказът ищецът счита за неоснователен, тъй като преди сключването на застрахователния договор автомобилът му

е предоставен за оглед пред оторизиран представител от застрахователя, като е констатирано съответствие на заявената информация за автомобила, включително и наличието на фабрична аларма и имобилайзер, за което е съставен протокол № М621002801 от 11.11.2021 г., поради което няма основание да му бъде отказано заплащане на застрахователно обезщетение. Необоснованият отказ на ответника поражда и правен интерес от предявяването на настоящата претенция, поради което моли съдът да уважи изцяло иска му.

Ответникът ЗД „Б.И.“ АД признава наличието на сключен застрахователен договор, но оспорва претенцията по основание и размер. Не оспорва, че преди сключване на застрахователната полица ищецът в действителност е деклариал, че лекият автомобил разполага с фабрични аларма и имобилайзер, но е деклариал и, че автомобилът не разполага с допълнителна защита - OBD бокса. Поради това застрахователят е изискал, а ищецът е деклариал, че преди сключване на застрахователната полица е запознат, че в срок до 7 дни от датата на началото на действие на полицата, т.е. в седемдневен срок от 12.11.2021 г., който е изтекъл на 19.11.2021 г., е необходимо да представи застрахованото с нея МПС за монтаж на допълнително защитно устройство по т. 3.7. от полицата. В деня на сключване на застрахователната полица е издадено възлагателно писмо от страна на ответника до фирма „А.К.“ ЕООД, че собственикът на застрахования с полицата лек автомобил М. Ч. задължително следва да запише час за монтаж на OBD бокса. Преди сключване на застрахователната полица ищецът също така бил и изрично деклариал това, че е запознат и че е информиран, че рискът „кражба“ по горепосочената полица важи след монтиране на допълнително защитно устройство. Предвид неизпълнението на така поетото задължение от страна на ищеца, застрахователната полица не е била влязла в сила по отношение риска „кражба“ и ответникът не му дължи заплащане на застрахователно обезщетение.

Като отделно основание за освобождаване от отговорност за изплащане на застрахователно обезщетение в полза на ищеца се сочи и деклариране на неверни данни при сключване на застрахователния договор, тъй като в декларацията за сключване на застраховка „Каско Избор“ е посочило, че застрахованото имущество (автомобилът) се съхранява в „гараж“, а според твърдението в исковата молба и от доказателствата към нея ищецът е паркирал автомобила си пред къщата на ул. „*****“ откъдето същият е откраднат, поради което не е налице и покрит застрахователен риск.

Оспорва и настъпването на твърдяното от ищеца събитие, както и истинността на представения в адаптация от македонски език документ от Бюро за обществена безопасност. Същият не е легализиран от МВнР и липсвал поставен апостил. Помощник нотариус Албена Седефчева при нотариус рег. № 701 на НК е удостоверила единствено подписа, положен от Г.Е.Н., която от своя страна е удостоверила само верността на адаптацията от македонски на български език. Предвид това твърди, че ищецът не е установил настъпването на покрит от полицата риск.

Опорва се като завишен размерът на претенцията предвид техническото състояние на автомобила - към датата на сключване на застрахователния договор автомобилът е бил на

повече от 7 години половина, с изминат огромен пробег - 413 851 км., което съществено е намалило неговата стойност. Отделно от това, според протокола за оглед и маркиране на застрахованото МПС е имало увреждания по предната броня, дясната решетка в предната броня е била увредена до степен за подмяна, а десните врати са били за боядисване, което сочело, че автомобилът е бил в лошо външно състояние.

При условията на евентуалност поддържа, че определеното от съда обезщетение следва да бъде намалено с 50% поради неизпълнение на съществено задължение от страна на застрахования.

Оспорва и твърдението на ищеца, че е налице плащане на две вноски по полицата, като била заплатена само първата вноска. Поради това, при условията на евентуалност твърди, че от размера на претендираното застрахователно обезщетение следва да се приспадне стойността на неплатените три вноски в размер на 1125,63 лв., за което релевира възражение за прихващане.

С молба от 15.09.2022 г. и 29.09.2022 г. ищецът е изразил становище за неоснователност на въведените с отговора на исковата молба възражения, включително, че клаузите на т. 3.7 и 3.8 от застрахователната полица и чл. 1 и чл. 2 от анекс №1/11.11.2021 г., въвеждащи задължение за застрахования да постави допълнително защитно устройство – OBD бокс, са нищожни като противоречащи на закона, предвид нормата на чл. 345, ал. 8 от КЗ. Излага, че ищецът е македонски гражданин и не можел да чете български, поради което при сключване на процесния застрахователен договор той е попитал застрахователния брокер за необходимостта да монтира допълнително защитно устройство, като му е отговорено отрицателно, както и че договорът влиза в сила на 12.11.2021 г. Липсвал и подпис на ищеца върху възлагателното писмо до „А.К.“ ЕООД и такова не му било предоставено при сключване на договора, тъй като в противен случай същото би трябвало да се намира у застрахователя, а не при ответника и в този смисъл се възразява, че писмото е изготвено за нуждите на настоящото производство.

Съдът, като взе предвид доводите на страните и събраните по делото доказателства, при спазване на разпоредбите на чл. 235 ГПК, намира следното от фактическа и правна страна:

С доклада по делото са отделени като безспорни и ненуждаещи се от доказване обстоятелствата, че между от М. Ч. и ЗД „Б.И.“ АД е бил сключен застрахователен договор по застраховка „Каско“, със застрахователна полица № Е 21610019977 от 11.11.2021 г., по силата на който е бил застрахован лек автомобил „БМВ“, модел „5“ с рег. № *****, рама WBA5K51050D827347, както и че от разсрочената на четири вноски дължима застрахователна премия от 1500,85 лв. ищецът е заплатил част от нея, като непогасени са останали вноски на обща стойност 1125,63 лв. Периодът на покритие на полицата е от 12.11.2021 г. до 11.11.2022 г., а уговореното застрахователно покритие е в размер на 40 000 лв.

Според т. 3.7 от полицата застрахованият е декларирал, че до 7 дни от датата на началото на действие на полицата, т.е. в седемдневен срок от 12.11.2021 г., който е изтекъл на 19.11.2021 г., е необходимо да представи застрахованото МПС за монтаж на

допълнително защитно устройство. Съгласно т. 3.8 от полицата рискът „Кражба“ по процесната полица важи след монтиране на допълнително защитно устройство.

С декларация от 11.11.2021 г. М. Ч. е декларирал, че автомобилът му е снабден с аларма и имобилайзер, като не е вписано в съответната графа, че е налице монтирана OBD букса.

По делото е представен и анекс №1 към полицата (л. 78 от делото), сключен на 11.11.2021 г. между страните по делото, според чието съдържание застрахованият е уведомен и приема да представи застрахованото МПС в седемдневен срок от датата на началото на полицата за извършване на монтаж на допълнително защитно устройство, като стойността му и неговият монтаж са за сметка на застрахователя и се извършва в оторизиран от него партньор при представяне на възлагателно писмо от ЗД „Б.И.“ АД (т. 1 от анекса). Уговорено е, че при прекратяване на застрахователния договор ищецът връща поставеното допълнително защитно устройство или го задържа, заплащайки го по фактурна стойност.

Към отговора на исковата молба е приложено възлагателно писмо от 11.11.2021 г. от ЗД „Б.И.“ АД до фирма „А.К.“ ЕООД, издадено към процесната застрахователна полица, с което се възлага на фирмата да монтира в застрахования автомобил „ОВД букса“ за сметка на застрахователя. Посочено е, че възлагателното писмо е валидно в срок до 7 календарни дни от датата на неговото издаване и записването на час е задължително. Като място на издаване на писмото е вписан гр. Благоевград и видно от документа, документът не носи подписа на застрахования.

По делото е прието като доказателство удостоверение с рег. № 22.22.6.22-/387 30.01.2022 г., издадено от Бюро за обществена безопасност, СВР – Битоля – ОВР Прилеп, Република Северна Македония, което е издадено по искане на пострадалия М. Ч., в уверение на това, че на 30.01.2022 г. ищецът е заявил пред македонския орган, че неизвестно лице противозаконно е отнело лекия му автомобил БМВ 5, с българска регистрация ***** и номер на шаси WBA5K51050D827347.

Според показанията на свидетеля С.Й., дългогодишен приятел на ищеца, който живее на съседната улица спрямо къщата на М. Ч. в гр. Прилеп, Република Северна Македония, процесният автомобил БМВ 5 е бил паркиран на 29.01.2022 г. пред къщата на ищеца. Твърди, че в негово присъствие автомобилът е бил заключен и е включена алармена система, а на следващия ден 30.01.2022 г. е срещнал ищеца видимо разтревожен и разбрал, че автомобилът е бил откраднат. Последният е бил паркиран на улицата, тъй като ищецът му казал, че в гаража на къщата били складирани материали и не е имало място за автомобила.

От съвкупната преценка на горепосоченото удостоверение, издадено от Бюро за обществена безопасност в Република Северна Македония и свидетелските показания, при липсата на данни понастоящем автомобилът да е намерен, съдът намира за установено твърдението на ищеца, че на 30.01.2022 г. автомобилът му е бил противозаконно отнет, докато е бил паркиран пред къщата му в гр. Прилеп в Република Северна Македония.

Не се спори, че рискът „Кражба“ е поначало предвиден в този вид имуществена застраховка. Недоказано се явява възражението на ответника, че териториалното покритие

на застрахователната полица се ограничава единствено до границите на държавите от Европейския съюз, каквато не е Република Северна Македония. Необходимо е да се отбележи, че подобно твърдения не е въведено до приключване на съдебното дирене пред първата инстанция, а едва в хода на устните състезания и то с аргумент, че визираното ограничение е изрично предвидено в застрахователната полица. Последната е приложена на л. 39 от делото, но от съдържанието ѝ не се установява наличието на клауза, предвиждаща рискът „Кражба“ да се явява покрит такъв само в рамките на държави от Европейския съюз. Действително полицата съдържа уговорка за покрития на територията на Р. България, но не касае услугата „Автоасистант“ и сред изброените застрахователни събития изобщо не е предвидено кражбата на автомобил.

С оглед правото на защита на ищеца, недопустимо е едва в писмената защита от 20.10.2022 г. ответникът да твърди, че изключението на териториално покритие на застрахователната полица „Автокаска“ се съдържа в информация, която била общодостъпна и публикувана на интернет сайта на дружеството. Освен че тези твърдения се отличават от първоначално заявеното в устните състезания, те се основават на факти за съществуването на друг източник (интернет сайт), различен от застрахователната полица, в който териториалното покритие на полицата е ограничено, и които факти не са своевременно заявени, нито доказателствата за тях са били събрани в преклузивните за това срокове. Ето защо и съдът счита, че като несвоевременно въведено възражение, не следва да се взема предвид съдържанието на сочената от ответника на неговия интернет сайт информация, касаеща изключенията от териториалния обхват на застраховката „Автокаска“. За пълнота на изложението е необходимо да се отбележи, че за застрахования ищец липсва нормативно или договорно задължение да се осведомява от интернет сайта на дружеството за подобно обстоятелство, както и няма данни информацията да е била публикувана към датата на сключването на застрахователния договор. Все в тази връзка съдът не следва да коментира и становището в писмената защита на ищеца, че между страните са подписани Специални условия и според т. 2.4 от тях териториалното действие на застрахователния договор важи и за Република Северна Македония. Освен това, тези специални условия не са били представени, а съдът не е имал задължение да дава указания в тази насока, защото, както се посочи, спор по въпроса за териториалното покритие на полицата не е съществувал преди даване ход на устните състезания.

По същността си изискването в т. 3.7 от полицата застрахованият до 7 дни от датата на началото на действие на полицата да представи застрахованото МПС за монтаж на допълнително защитно устройство е условие за влизане в сила на полицата по отношение покрития риск „Кражба“, тъй като именно такава е изричната уговорка в т. 3.8 от полицата - че действието ѝ за този риск важи след монтиране на допълнителното защитно устройство. Сключването на анекс №1 в същия ден, в който е подписана и застрахователната полица, противно на възражението на ищеца, намира своя смисъл в съдържащата се в него клауза на т. 1, която конкретизира задължението на застрахования по т. 3.7 от полицата в седемдневния срок от датата на началото на полицата да извърши монтаж на допълнително защитно устройство, чиято стойност на монтаж е за сметка на застрахователя и че монтажът

се осъществява в оторизиран от него партньор при представяне на възлагателно писмо от ЗД „Б.И.“ АД. Именно в тази връзка и застрахователят е издал към процесната застрахователна полица на същата дата 11.11.2021 г. възлагателно писмо от ЗД „Б.И.“ АД до фирма „А.К.“ ЕООД, с което се възлага на фирмата да монтира в застрахования автомобил „ОВД буква“ за сметка на застрахователя.

Възраженията на ищеца в писменото му становище от 15.09.2022 г., че такова писмо е изготвено за целите на настоящото производство и не му е било предадено, съдът намира за неоснователно. В тази връзка следва да се отчете твърдяното в същото становище, че застрахованият е македонски гражданин и не можел да чете български, поради което при сключване на процесния застрахователен договор той е попитал застрахователния брокер за необходимостта да монтира допълнително защитно устройство, като му е отговорено отрицателно. Твърдението му, че не може да чете на български се опровергават, както от обстоятелството, че е попълнил собственоръчно декларация при сключване на полицата, така също и от документите, които е попълнил при уведомяването на застрахователя за настъпилото застрахователно събитие, а така също и от пълномощното и договор за правна защита, които е подписал във връзка с настоящото производство. Всички тези документи са изготвени на български език, което в съвкупност с обстоятелството, че българският и македонският език са в много висока степен близки като писмени знаци и значение, мотивират съда да приеме, че ищецът в достатъчна степен познава българската писменост, че да е в състояние да прочете и разбере значението на съдържанието на подписаните от него полица и анекс. Застрахованият, макар и в значително по-ниска степен от ответника - търговец, също дължи полагане на необходимата грижа в своите дела и би било проява на груба небрежност от негова страна да подписва документи, чието съдържание не разбира, като същевременно се позовава на съдържанието им само в онази част от тях, която е благоприятна с оглед интереса му като застрахован. Изявлението му за незнание за задължение да монтира въпросното защитно устройство съдът цени като признание, че не е имал намерение да монтира посочената във възлагателното писмо т. нар. „OBD буква“, което не може да бъде обвързано с поведението на застрахователя, а стои изцяло в неговото субективно поведение. Предвид това и като се има предвид вече коментираното съдържание на застрахователната полица и анекс №1 относно поставеното условие за влизане в сила на полицата конкретно за риска „Кражба“, то и съдът счита за доказано, че възлагателното писмо е било издадено именно в същия ден и предадено на ищеца. Още повече че и житейски логично е при подписването на 11.11.2021 г. на анекс №1, в което е уговорено, че застрахователят издава възлагателното писмо, последното да е издадено в същия ден, като валидността му от седем дни от датата на издаването му кореспондира и с поетото задължение за монтаж в същия едноседмичен срок от сключване на полицата и анекс №1, както и с поетото в застрахователната полица задължение в седем дневен срок да монтира допълнително защитно устройство.

Неоснователно е възражението на ищеца, че визираните клаузи от застрахователната полица и анекса, предвиждащи задължение за застрахования да монтира допълнително защитно устройство, са нищожни като противоречащи на закона и в частност на

императивното правило на чл. 345, ал. 8 КЗ, според което застрахователният договор не може да предвижда условия и изисквания, включително такива при настъпване на застрахователното събитие, за които може да се направи разумна преценка, че нямат значение по отношение на ограничаването на риска от настъпване на застрахователното събитие, както и такива, за които може да се прецени, че съществува правна или фактическа пречка да бъдат изпълнени.

За изясняване функцията на т. нар. „OBD букса“ и значението ѝ от техническа гледна точка за намаляване възможността на кражба на МПС и повишаване сигурността на автомобила е приета съдебна автотехническа експертиза. Както е изяснило вещото лице в експертизата и в дадените при приемането ѝ обяснения, т. нар. на OBD букса по същността си представлява пинов преходен кабел/конектор с 16 крачета (пинове) за компютърния вход на автомобила, и който компютърен вход съставлява буксата за диагностика, намираща се в купето на автомобила, в долната му част и вляво до шофьорската врата. Пренареждането на буксата не позволява свързването на каквато и да е диагностична, компютърна или софтуерна техника директно на фабричния вход на МПС-то. Това може да стане само и единствено посредством този преходен кабел. Пренареждането на буксата се прави строго индивидуално за всеки конкретен автомобил, като възможността за два еднакви преходни кабела е абсолютно нищожна поради безкрайно многото възможни комбинации от схеми и модели. Без включването на буксата е невъзможно изваждането и обучаването на нови ключове за автомобила. Когато пиновете/крачетата са разменени, лицата извършващи нерегламентиран достъп, виждат, че е променена схемата на подреждане, съответно това ги обърква и те губят време за откриване на реалната схема на свързване. При положение, че все пак се предприеме опит нерегламентираният „кодочетец“ да се свърже с пренаредената OBD букса, обичайно вариантите са два: при първият от тях, ако е сгрешено крачето за (-) с крачето за (+), нерегламентираният „кодочетец“ за обучаване на фалшив ключ дава накъсо и изгаря; при вариант на случайно съвпадение на (-) и (+) на OBD буксата с нерегламентирания „кодочетец“, от останалите 14 крачета едно да не е съвпаднало, съответно не се осъществява трансфер на данни, т.е. не може да се обучи фалшив ключ.

В открито съдебно заседание при приемане на експертизата вещото лице пояснява, че в конкретната ситуация по-коректният изказ е не „OBD букса“, а интерфейсна връзка към OBD буксата с цел предотвратяване на нерегламентирана намеса, тъй като предназначение на самата диагностичната OBD буксата е с цел чисто техническо сваляне на редица параметри от двигателя и от целия автомобил. Този тип преходник или букса, както е зададено като задача „OBD букса“, цели да промени начините на свързване на външен нерегламентиран оператор, т.е. хардуер или софтуер, за да не може да се сваля информацията и съответно да се върне информация към компютъра на автомобила, който да бъде манипулиран и съответно да бъде стартиран двигателя и приведен в движение. По принцип автомобилът е възможно да се приведе в движение и без тази букса. Самата букса е стандартна, със стандартен брой клеми вътре и когато се разменят, този преходник става индивидуален за всеки автомобил, който е преминал с така наредена букса. Това се прави в сервизната част на застрахователя. Пояснява, че автомобилът може да бъде приведен в

движение и по друг начин, тъй като след 2014 г. съществува т. нар. „сканиране“ на един от двата

ключа. Всеки един електрически уред излъчва електромагнитни вълни, т.е. в един радиус от 50 метра и по-малко, в зависимост от околната среда дали има други смущаващи електромагнитни сигнали, може да се „запише“ характеристиката на един от двата ключа, които са в собственика посредством намиращо се в близост сканиращо устройство. Подобен метод е на дигитална основа, докато в случая с достъп до диагностичната букса е налице физическа намеса посредством проникване в автомобила, включване на съответно външно устройство към тази букса и ако буксата не е била променена, тогава се стига до проникване в компютъра. Описаните два варианта за привеждане на автомобила в движение са са коренно различни и сканирането на ключа няма общо с това дали е налице такава букса. Поставянето на последната предотвратява достъпа до компютъра на автомобила, като целта е буквално да се загаси нерегламентирания хардуер или да не му съвпадат терминалите (пиновете за достъп до информация).

Съдът намира за неоснователни доводите в писмените бележки на ищеца, че застрахователят е издал възлагателно писмо за поставяне на „OBD буксата“, която представлявала диагностична букса, и с каквато автомобилът е разполагал, поради което това условие е изпълнено, тъй като тази теза произтичат от буквалния прочит на възлагателно писмо, но без да се съобразят останалите по делото изяснени обстоятелства. Анализът на заключението на вещото лице и дадените от него обяснения водят до извод, че фабричната букса за диагностика, която терминологично действително се нарича „OBD букса“ е със стандартна подредба на пиновете или т. нар. „крачета“. Поставеното условие от застрахователя за монтаж на „OBD букса“ означава пренареждане подредбата на пиновете на букса от съответния сервиз и която фабрична букса представлява вход към компютъра на автомобила. След пренареждането на пиновете на буксата в нея не може да се включи всякакъв преходник (кабел), а се създава необходимост на застрахования да се предостави само този пинов преходен кабел като показания на фигура №1 от САТЕ, чийто накрайник е съобразен с новата уникална подредба на пиновете на диагностичната букса, която представлява диагностичния вход на автомобила (фиг. №3 от САТЕ). Както е посочено в САТЕ, целта е да се замени фабричната подредба на „OBD букса“ с такава с променена подредба на пиновете на буксата, по който начин се препятства достъпът до софтуера на автомобила и привеждането му в движение. Като се има предвид, че фабричната „OBD букса“ е вход за софтуерна диагностика на автомобила и позволява лесен достъп до компютъра на автомобила, и отчитайки, че изискването на застрахователя за монтаж на такова устройство е единствено с цел повишаване защитата на автомобила от кражба, то и следва извод, че въведеното от застрахователя условие за монтаж на „OBD букса“ е във вече изяснения смисъл на пренареждане фабричната подредба на диагностичната букса и с каквато фабрична „OBD букса“ автомобилът дори да е бил снабден, тя не е притежавала необходимата защита от нерегламентиран достъп до софтуера на застрахованото МПС. Освен че самият застрахован не е посочил в декларацията за сключване на застраховка (л. 40 от делото), че автомобилът разполага с OBD букса, а само с имобилайзер и аламена система,

което е признание за неизгоен за него факт, съществуването на такава OBD бунса в аутомобила му не се твърди и няма данни да е била различна от фабричната и с пренаредени пинове с цел защита. Без значение е непрецизната словесна формулировка на поставеното от застрахователя условие за допълнителна защита („да се постави OBD бунса“), тъй като за изпълнението му ищецът единствено е следвало да предостави аутомобила си на съответния доверен на застрахователя сервис, който да извърши съответните дейности, без значение дали те се изразяват в монтаж на „OBD бунса“ или в пренареждане на нейните пинове, като същественото е, че се осигурява по-висока степен на защита от нежелано проникване в компютъра на аутомобила.

При вече изяснения смисъл на изискването да се постави такава бунса, това условие не попада в забрана на чл. 345, ал. 8 КЗ, защото предотвратяването на възможността да се приведе в движение МПС чрез включване на хардуерно устройство в незащитена диагностична бунса е от съществено значение по отношение на ограничаването на риска от настъпване на застрахователното събитие. Предвид че устройството е собственост на застрахователя и монтажът е за негова сметка, то и очевидно не се създават никаква правни или фактическа пречка да бъде изпълнено условието, като от страна на ищеца е било достатъчна да закара аутомобила в посочения сервис в седемдневен срок, което е безспорно, че не е сторено.

Предвид направеното от ищеца оспорване на САТЕ съдът намира за необходимо да отбележи, че кредитира заключението в неговата цялост, тъй като няма обективни причини, поради които да бъдат споделени съмненията, че експертизата е предубедена и непълна. Вещото лице е изяснило функциите на въпросната бунса и преходния пинов кабел и модифицирането ѝ с оглед повишаване сигурността на аутомобила. Значението на наличните имобилайзер и алармена система не са били в предмета на експертизата и неотговарянето на въпроси относно функцията на фабричен имобилайзер не би могло да компрометира заключението. От друга страна, останалите съществуващи софтуерни и хардуерни защиты в процесния аутомобил не могат да отнемат правото на застрахователя да изисква монтиране на допълнително защитно устройство като условие за действието на определен покрит риск, тъй като бидейки професионалист в областта на застраховането той има достатъчно сериозни наблюдения, опит и информация, за да прецени при какви условия да покрие риска „Кражба“ при въпросния модел лек аутомобил БМВ. Същевременно, самият ищец, подписвайки полицата, се е съгласил с подобно условие за повишаване сигурността на застрахованото МПС.

С оглед валидността на предвиденото задължение за монтиране на допълнително защитно устройство, изпълнението на което е било поставено като условие за влизане в сила конкретно на покрития риск „Кражба“, съдът намира, че несбъдването му не поражда задължение за ответника да изплати застрахователно обезщетение. Този правен извод не противоречи на цитираните в писмените бележки на ищеца решения на ВКС, защото в тях е прието, че не може влязъл в сила застрахователен договор да не осигурява покритие за уговорен застрахователен риск, а в настоящото производство съдът приема, че предвид изричната уговорка на страните в т. 3.8 от полицата рискът „Кражба“ по нея да важи след

монтиране на допълнително защитно устройство, то по изричната воля на страните и при зачитане договорната свобода, те са поставили под отлагателно условие влизане в сила на застрахователната полица за конкретния риск. Следва да се отбележи, че съдебната практика също допуска възможността страните да уговорят изпълнение на определено условие за влизане в сила на застрахователния договор за покриване на конкретен застрахователен риск, в който смисъл са решение № 175 от 13.01.2014 г. по т. д. № 1060/2012 г., I т. о. на ВКС и определение № 497 от 27.08.2020 г. по т.д. № 2779/2019 г. на I ТО на ВКС. В посоченото определение на ВКС не е допуснато до касационно обжалване въззивно решение, с което е прието, че страните са уговорили по-късен момент на влизане в сила на застрахователния договор относно рисковете „кражба“ и „грабеж“, а именно след монтирането на допълнително устройство (имобилайзер). В същото определение се възприема приетото в цитираното от самия ищец решение №173 от 22.11.2013 г., по т. д. № 727/2012 г. на ВКС, II т. о., относно въпроса за влизането в сила на застрахователния договор, а именно, че условията за влизане на застрахователния договор в сила подлежат на уговаряне между застрахования и застрахователя и само при липса на конкретна уговорка договорът влиза в сила при предпоставките на чл. 187 КЗ (отм.) – след плащане на цялата дължима премия от застрахования или на първата вноска от нея при разсрочено плащане, както и че уговорката относно началния момент на действие на договора може да се съдържа както в самата застрахователна полица (или друг писмен акт), така и в общите условия за съответния вид застраховка. Тази практика на ВКС е актуална и понастоящем, тъй като съдържанието на чл. 187 КЗ (отм.) е аналогично на това в действащия чл. 351, ал. 3 от КЗ, поради което следва да бъде съобразена при постановяване на настоящото решение.

Превид гореизложеното, съдът намира предявения иск по чл. 405, ал. 1 КЗ за недоказан и подлежи на отхвърляне.

По разноските:

Предвид изхода на спора, на основание чл. 78, ал. 3 ГПК, ищецът дължи сторените от ответника разноски за заплатен депозит за САТЕ в размер на 250 лв. и за адвокатско възнаграждение от 2076 лв. с ДДС, което е намалено до установения минимум в чл. 7, ал. 2, т. 4 от НМРАВ, предвид направеното от ищеца възражение за неговата прекомерност и липсата на фактически и правна сложност на делото, приключило в едно съдебно заседание.

Така мотивиран, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ предявения от М. Ч. с ЕГН *****, със съдебен адрес гр. София, ул. „****“, чрез адв. Хр. Р., срещу ЗД „Б.И.“ АД с ЕИК *****, със съдебен адрес гр. София, р-н „Лозенец“, бул. *****, чрез адв. М. Г., иск с правно основание чл. 405, ал. 1 КЗ за сумата от 40 000 лв., представляваща застрахователно обезщетение за настъпило застрахователно събитие по сключен между договор за имуществено застраховане, обективиран в застрахователна полица №Е 21610019977 от 11.11.2021 г., по застраховка „Каско“ относно лек автомобил „БМВ“, модел „5“ с рег. № *****, рама

WBA5K51050D827347, който е бил противозаконно отнет от неизвестно лице на 30.01.2022 г. от адрес гр. Прилеп, ул. *****, Република Северна Македония, ведно със законната лихва от датата на депозиране на исковата молба -30.05.2022 г. до окончателното плащане.

ОСЪЖДА „М. Ч. с ЕГН *****, със съдебен адрес гр. София, ул. „*****, чрез адв. Хр. Р., да заплати на ЗД „Б.И.“ АД с ЕИК *****, със съдебен адрес гр. София, р-н „Лозенец“, бул. *****, чрез адв. М. Г., съдебни разноси в общ размер на **2326 лв.**

Решението може да бъде обжалвано с въззивна жалба пред Софийски апелативен съд, в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Софийски градски съд: _____